

[recrutează avocat](#) [GHERGULESCU LAW OFFICE](#) [recrutează avocați](#) [GHERGULESCU LAW OFFICE](#) [recrutează asis](#)

[0](#) [CONFERINȚĂ](#): Probleme dificile de arbitraj (ed. 2). Noile Reguli în Acțiune. CONFERINȚA BRÂNDUȘA ȘTEFĂNESCU [0](#)

[Articole](#) [Studii, opinii, interviuri](#) : [RNSJ](#) : [ESSENTIALS](#)

Opinii

Transmisiunile live, înregistrările video și transcripturile conferințelor și dezbaterilor JURIDICE.ro sunt accesibile pentru **membri** și **parteneri**. Cheltuială deductibilă fiscal.

Avocații din [Baroul București](#) și [Baroul Ilfov](#) beneficiază de **40%** reducere. [UNBR](#) încurajează extinderea la nivelul tuturor barourilor. Executorii [Camerei Executorilor București](#) beneficiază de **20%** reducere.

Print Citiri: 1.310

Principalele aspecte de natură a afecta grav sistemul judiciar

25 ianuarie 2018 | Bogdan-Ciprian PÎRLOG

CONFERINȚA **VIOREL MIHAI CIOBANU**

22 februarie 2018

Probleme dificile de

PROCEDURĂ CIVILĂ

1

56

Like

in Share

I. Distrugerea bazei de resurse umane a instanțelor și parchetelor

Prin modificările operate în cadrul Legilor nr. 303, 304 și 317/2004 se obține, intenționat sau nu, deprofesionalizarea și reducerea corpului magistraților, dublată de o majorare artificială a activității și impunerea unor termene procedurale nerealiste care va avea ca efect blocarea sistemului judiciar. Din momentul introducerii noului sistem de recrutare și formare profesională inițială, timp de 3 ani nu va fi ocupat niciun post vacant de judecător sau procuror.

2. Influențarea și denaturarea actului de justiție

Instituirea unor mecanisme de control și presiune asupra magistraților, prin organisme controlate politic, direct sau indirect. Astfel, se vor putea exercita presiuni asupra magistraților, fie prin intermediul secției pentru cercetarea magistraților, fie prin intermediul Inspecției Judiciare, organisme controlate de către factorul politic prin intermediul membrilor fidelizați ai Secției pentru judecători a CSM.

Răspunderea patrimonială și disciplinară a magistraților va fi atrasă indiferent de existența, inexistența sau gravitatea culpei acestora.

Este reglementată pierderea independenței procurorului.

Controlul asupra procurorilor va putea fi exercitat de către factorul politic, prin intermediul Procurorului General al României, procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție sau procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, a căror numire o controlează Ministrul Justiției.

Ministrul Justiției, factor politic, va putea controla direct procurorii și le va putea da *îndrumări* cu privire la prevenirea și combaterea eficientă a criminalității, implicându-se în activitatea de urmărire penală.

Aceste măsuri vor plasa sistemul judiciar într-o poziție de subordonare față de factorul politic, cu consecința pierderii caracterului de stat de drept și vor favoriza corupția la nivel înalt sau în sistemul judiciar.

Mai mult decât atât, organele judiciare, și în special parchetele, se vor transforma în instrumente de luptă politică, la dispoziția deținătorilor puterii politice, revenind la caracterul de organ represiv, corupt și nefuncțional.

Procuror [Bogdan Ciprian Pirlog](#)

Parchetul de pe lângă Tribunalul București

** mulțumim [Revistei Forumul Judecătorilor](#)*

Citiri: 1.326

Principalele aspecte de natură a afecta grav sistemul judiciar

25 ianuarie 2018 | Bogdan-Ciprian PÎRLOG

I. Distrugerea bazei de resurse umane a instanțelor și parchetelor

Prin modificările operate în cadrul Legilor nr. 303, 304 și 317/2004 se obține, intenționat sau nu, deprofesionalizarea și reducerea corpului magistraților, dublată de o majorare artificială a activității și impunerea unor termene procedurale nerealiste care va avea ca efect blocarea sistemului judiciar. Din momentul introducerii noului sistem de recrutare și formare profesională inițială, timp de 3 ani nu va fi ocupat niciun post vacant de judecător sau procuror.

A. Recrutarea în sistem (punctele 17 – 48 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004)

1. Transformarea INM dintr-un institut de formare profesională într-un program de 4 ani, care constă în parcurgerea, timp de 3 ani, de către auditorii de justiție, a unor programe de pregătire în diferite instituții (inclusiv 6 luni la penitenciar) și profesii liberele. Acest program extins va avea un impact negativ din cauza următoarelor considerente:

- a. Se creează un hiatus de 4 ani între perioada de acumulare a cunoștințelor teoretice din timpul facultății și perioada de aplicare a acestor cunoștințe în practică, în domeniul profesional.
- b. Viitorul judecător sau procuror, în perioada INM, va avea contact cu instanța, respectiv parchetul numai 6 luni din cei 4 ani. Mai mult, între perioada în care auditorul va efectua un stagiul la instanțe sau parchete și momentul numirii în funcția de judecător sau procuror stagiar, va exista un decalaj de cel puțin 2 ani, (suficient pentru a uita ceea ce a învățat în cursul aceluși stagiul) astfel că acest stagiul nu va avea niciun impact pozitiv în formarea profesională a viitorului magistrat.
- c. Expunerea viitorilor magistrați la contactul cu mediul infracțional prin cele două stagii de câte 6 luni la penitenciare și cabinete de avocatură. De asemenea, se oferă posibilitatea obținerii unui ascendent al avocaților, în cabinetele cărora viitorii magistrați vor efectua stagiile de practică (nu este stabilit niciun criteriu de selecție a acestor cabinete), asupra judecătorilor și procurorilor (trebuie ținut cont că de evaluarea făcută de către avocatul respectiv va depinde nota finală a magistratului și implicit viitoarea carieră profesională a acestuia).
- d. Pentru ultimul an de institut nici măcar nu sunt prevăzute în lege instituțiile la care aceștia vor efectua stagiile de practică.
- e. Examenul final INM devine o evaluare subiectivă, iar în comisiile de evaluare sunt introduși avocați.
- f. Optarea pentru funcția de judecător, respectiv procuror se face după absolvirea institutului, astfel încât pe tot parcursul institutului, auditorul nu cunoaște ce profesie va avea. În consecință, în cadrul INM nu se va putea dezvolta un program real de pregătire profesională, întrucât cursanții își vor cunoaște profesia abia după absolvirea institutului.
- g. Din cauza modificărilor necorelate, în fapt nu este clar cum va fi organizat examenului de

absolvire, întrucât Secția pentru judecători a CSM numește o comisie alcătuită din 5 judecători, un avocat și un profesor universitar iar Secția pentru procurori a CSM numește o comisie alcătuită din 5 procurori, un avocat și un profesor universitar, deși auditorii de justiție vor opta pentru cariera de judecător, respectiv procuror după promovarea examenului (și în funcție de medie).

h. Nu în ultimul rând, majorarea duratei de pregătire în cadrul INM-ului, de la 2 la 4 ani, va avea ca efect pierderea vârfurilor fiecărei generații de absolvenți de drept. Având în vedere cuantumul redus al bursei oferite auditorilor de justiție și perioada de pregătire majorată la 4 ani, cei mai buni dintre absolvenții de drept se vor orienta către profesii care le pot aduce venituri direct proporționale cu pregătirea lor academică într-un timp mai scurt. Astfel, de această prevedere vor beneficia profesii precum avocatura sau notariatul, care vor atrage cei mai valoroși absolvenți ai facultăților de drept din țară, oferindu-le o remunerație net superioară celei oferite în cadrul INM-ului, precum și posibilitatea de a desfășura activități practice încă din prima zi după accederea în profesie, și nu după 4 ani.

2. Majorarea perioadei de stagiul la 2 ani, și reducerea semnificativă a competenței procurorilor stagiați, care nu vor mai putea soluționa niciun fel de cauze penale, ci numai să emită opinii consultative.

3. Examenul de capacitate (denumit la pct. 43 examen de definitivat), devine subiectiv, 50% din nota finală constând în evaluarea „mapei profesionale”.

B. Promovare efectivă la instanțele și parchetele superioare (punctele 58 – 63 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004)

Promovarea efectivă se face în baza unor criterii absolut subiective, și anume: „*evaluarea activității și conduitei din ultimii 3 ani*”. În special, nu este clar în ce constă evaluarea conduitei, ținând cont de faptul că pentru a promova este necesar calificativul „foarte bine” obținut în urma evaluării periodice, în care unul dintre criteriile avute în vedere este acela al calității activității, iar o eventuală conduită necorespunzătoare ar constitui o abatere disciplinară, ceea ce l-ar descalifica automat pe candidat.

Este evident că prin aceste modificări se instituie un sistem de control al promovărilor la instanțele și parchetele superioare, având ca scop principal recrutarea numai a unor anumite persoane la instanțele de control, influențând astfel indirect și soluțiile pronunțate în căile de atac.

C. Introducerea posibilității suspendării voluntare din magistratură (punctul 112 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004)

Judecătorul sau procurorul se poate suspenda din magistratură pentru a ocupa o funcție de membru al Guvernului, pe durata mandatului, sau se poate suspenda voluntar, pentru o perioadă de până la 3 ani.

Astfel se creează posibilitatea pentru magistrați de a desfășura și alte activități, nemaifiind supuși incompatibilităților. O astfel de situație poate favoriza corupția în sistem (spre ex. magistratul care efectuează „anumite acte” sau dispune „anumite măsuri ori soluții” se suspendă voluntar și se angajează sau desfășoară o altă activitate remunerată de către o entitate controlată sau influențată de către „beneficiarul” dispozițiilor magistratului).

O astfel de dispoziție creează, printre alte efecte negative și posibilitatea pentru magistrați să se sustragă de la activitatea profesională, suspendându-se (pentru perioade scurte) ori de câte ori

volumul de activitate și stocul de lucrări repartizate lor crește sau când le sunt repartizate cauze dificile ori importante. Mai mult, din reglementare rezultă că CSM doar constată intervenită suspendarea, nu dispune, dispoziția aparținând exclusiv magistratului, neexistând posibilitatea cenzurării acesteia.

Consecințele unei asemenea dispoziții sunt extrem de periculoase pentru stabilitatea sistemului judiciar. Nimic nu împiedică suspendarea tuturor judecătorilor dintr-o instanță sau a tuturor procurorilor dintr-un parchet cu consecințe dezastruoase. Iar dacă în cazul unităților mici se poate compensa o asemenea situație prin delegarea unor magistrați de la alte unități, în cadrul marilor instanțe sau parchete acest lucru este imposibil.

D. Coborârea pragului acordării pensiei de serviciu la 20 de ani fără limită de vârstă (punctul 145 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004).

De aceste dispoziții beneficiază circa 1000 de magistrați (din totalul de 6500), și, ținând cont și de faptul că pensia va depăși substanțial cuantumul drepturilor salariale ale magistraților activi, există o probabilitate ridicată ca toți acești magistrați să se pensioneze (ne referim la persoane cu vârste între 44-48 de ani). Sunt încurajați să părăsească sistemul magistrației care se află în apogeul profesional. O politică similară în cazul poliției a avut rezultate dezastruoase.

II. Majorarea artificială și nejustificată a volumului activității instanțelor și parchetelor

1. Introducerea unor termene imperative nerealiste (punctul 5 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004)

Introducerea termenului imperativ de motivare a unei hotărâri judecătorești la maxim 90 de zile este nerealist, neținând cont de încărcătura de dosare în cadrul instanțelor mari sau de complexitatea deosebită a anumitor cauze. Efectul imediat va fi o scădere a calității motivărilor.

2. Majorarea numărului de judecători în complet (punctul 5 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004)

Dublarea numărului de judecători din completele de contestații și majorarea de la 2 la 3 a judecătorilor din completele de apel, fără a fi mărită schema funcțiilor de judecători va duce la dublarea volumului de activitate pentru fiecare judecător.

În cazul completelor de penal, dacă luăm în considerare și modificările propuse la CPP, în sensul instituirii incompatibilității dintre judecătorul de cameră preliminară și instanța de judecată, volumul de activitate pentru fiecare judecător din cadrul secțiilor penale se va tripla.

Consecința în timp va fi și o creștere corelativă a activității compartimentului judiciar al parchetelor.

3. Modificarea condițiilor de vechime pentru a fi numit în cadrul DNA și DIICOT (punctele 40, 43 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004).

Majorarea cu 2 ani a vechimii minime în funcția de procuror sau judecător pentru a fi numit în cadrul celor două unități de elită ale Ministerului Public reduce dramatic baza de recrutare cu consecințe asupra volumului de activitate aferent fiecărui procuror.

În concluzie, pentru punctele I și II, reținem că prin blocarea timp de 3 ani a accederii în funcțiile vacante de judecător sau procuror, dublată de eliminarea vârstei minime de pensionare aferentă

vechimmii în funcție de 20 de ani, numărul judecătorilor și al procurorilor se va reduce cu cca 25%. Dacă luăm în considerare și introducerea suspendării voluntare din magistratură, numărul total al magistraților activi poate scădea mult mai mult.

Reducerea drastică a numărului de magistrați în funcție este dublată de cel puțin dublarea volumului de activitate pentru fiecare judecător, ceea ce va duce, în final la colapsul sistemului judiciar.

III. Afectarea statutului magistraților și instituirea unor mecanisme de control și presiune

1. Modificarea statutului procurorului, în sensul abrogării dispozițiilor legale care garantează independența (punctele 4, 5 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004).

Astfel, potrivit dispozițiilor legale în vigoare: „*Procurorii numiți de Președintele României se bucură de stabilitate și sunt independenți, în condițiile legii. Procurorii care se bucură de stabilitate pot fi mutați prin transfer, detașare sau promovare, numai cu acordul lor*”.

În urma modificărilor se va prevedea că „*Procurorii sunt independenți în dispunerea soluțiilor, în condițiile prevăzute de Legea nr. 304/2004*”. Activitatea de urmărire penală nu se reduce la dispunerea unei soluții finale în cauză. Practic prin această modificare, coroborată cu cele prevăzute la punctul 35 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004, procurorul nu mai este independent în exercitarea atribuțiilor de supraveghere a activității de urmărire penală a poliției judiciare sau cea de efectuare a urmăririi penale proprii.

Pierderea garanției stabilității, de care în mod absurd se vor bucura doar procurorii stagiați, precum și abrogarea independenței procurorilor, îi transformă, *de facto*, în simpli executanți ai dispozițiilor conducătorilor parchetelor și, implicit, ai dispozițiilor Ministrului Justiției (punctul 38 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004).

2. Impunerea unor obligații suplimentare și instituirea unor noi incompatibilități în sarcina magistraților (punctele 2, 5, 6, 7, 12 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004). De exemplu:

„*În alte situații care exced activității legate de actul de justiție, conflictul de interese va fi adus la cunoștință, în scris, colegiului de conducere al instanței sau parchetului care apreciază asupra existenței sau inexistenței acestuia.*”

„*Judecătorii și procurorii trebuie atât să fie, cât și să apară, ca fiind independenți unii de ceilalți.*”

„*Judecătorii și procurorii sunt obligați ca, în exercitarea atribuțiilor, să se abțină de la manifestarea sau exprimarea defăimătoare, în orice mod, la adresa celorlalte puteri ale statului – legislativă și executiv.*”

3. Instituirea controlului politic asupra judecătorilor și procurorilor (punctul 9 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004)

Incriminarea specială a „*racolării*” magistraților de către ofițerii din cadrul serviciilor de informații, în măsura în care oricum, existând deja o interdicție legală, fapta constituia infracțiunea de abuz în serviciu, pare să aibă și scopul răspunderii unor false nevoi, mai degrabă patologice (paranoia indusă de acceptarea teoriilor conspiraționiste) exprimate de reprezentanții unei minorități din cadrul asociațiilor profesionale ale magistraților.

Prin modificare se introduce controlul parlamentar absolut asupra procurorilor și judecătorilor. „Verificarea veridicității datelor din declarațiile prevăzute la alin. (2) se face de către Consiliul Suprem de Apărare a Țării și de comisiile speciale parlamentare pentru controlul activității serviciilor de informații anual, din oficiu, sau ori de câte ori sunt sesizate de Ministerul Justiției, Consiliul Superior al Magistraturii, judecătorul sau procurorul vizat. Rezultatul verificării efective are valoare de informare conformă. Răspunsul eronat se pedepsește conform legii.”

În principiu, cu cât ingerința puterii legislative, a oamenilor politici, asupra magistraturii este mai largă, cu atât mai mult independența judecătorilor cere garanții adecvate. Acordarea posibilității de verificare a informațiilor din declarațiile date de magistrați poate reprezenta o încălcare a principiului separației puterilor statului de drept, în lipsa unor garanții legale.

Prin această reglementare, o comisie parlamentară poate impune Autorității Judecătorești eliminarea unui judecător sau procuror „incomod”, garantarea independenței justiției de către Consiliul Superior al Magistraturii fiind golită de conținut. Inclusiv controlul judecătoresc ulterior este viciat. Nu se mai poate vorbi de un proces echitabil, întrucât și judecătorii sunt ținuti de informarea conformă, fără să existe un mecanism legal care să permită verificarea acestei informări de instanța judecătorească. Informațiile și documentele sunt prezentate comisiei parlamentare și nu unei instituții din cadrul Autorității Judecătorești.

Această reglementare este completată de interdicția ofițerilor sau subofițerilor de poliție judiciară de a fi lucrători, colaboratori sau informatori ai serviciilor de informații. Noțiunea de servicii de informații nu este definită în nicio lege. De asemenea, în cadrul IGPR există o structură, DOS, care desfășoară și activități de informații (interceptări, supraveghere video, audio, filaj, etc... în executarea dispozițiilor procurorului sau în baza mandatelor de supraveghere tehnică), iar lucrătorii acestora sunt ofițeri sau subofițeri de poliție judiciară. Prin această interdicție se urmărește împiedicarea punerii în executare a mandatelor de supraveghere tehnică, prin excluderea din rândul poliției judiciare a lucrătorilor specializați în efectuarea unor astfel de activități.

4. Crearea secției speciale pentru cercetarea infracțiunilor din justiție (punctul 45 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004)

Nu au fost oferite explicații pentru necesitatea înființării unei astfel de structuri. O structură specială este justificată doar în măsura în care ar exista o problemă specială. Se induce ideea periculoasă într-un stat de drept că există o problemă de infracționalitate în cadrul magistraților, care necesită o atenție specială.

Structura va fi formată din cel mult 15 procurori, aceștia nefiind și neputându-se niciodată specializa în fiecare categorie de infracțiuni reglementate de legislația în vigoare. Specializarea presupune experiență profesională, pe lângă o cunoaștere amănunțită unei materii la nivel teoretic, iar specializarea se dobândește după o lungă perioadă de practică efectivă în domeniu.

Apoi, desfășurarea activității acestor 15 persoane la București, cu încălcarea principiului accesibilității în spațiu a organului judiciar, presupune obligarea magistratului, spre deosebire de alți cetățeni, de a se deplasa pentru audieri și pentru alte activități de urmărire penală, în timpul programului de lucru, în altă localitate, la mare distanță și de a suporta cheltuieli excesive.

De asemenea, magistratul își va organiza foarte anevoios apărarea și va suporta costuri disproporționate sau va fi nevoit să nu se prezinte la efectuarea actelor de urmărire penală și să suporte un proces neechitabil.

Mai mult decât atât, anual sunt mii de sesizări (neadevărate) împotriva magistraților, în care trebuie

efectuat un minim de anchetă conform CEDO. În prezent aceste sesizări sunt cercetate de către un număr de peste 150 de procurori din cadrul a 19 unități de parchet (PCA-uri, PÎCCJ, DIICOT și DNA). Este evident că cei 15 procurori din cadrul noii secții vor fi depășiți de volumul de activitate. Și acest fapt întărește suspiciunea că, de fapt, nu se urmărește o eficientizare a cercetării penale în cauzele în care sunt aduse acuzații penale magistraților, ci doar crearea unei unități, care să poată fi folosită punctual împotriva unui judecător sau procuror „*incomod*”.

Numirea procurorului-șef se face de către Plenul CSM în urma unui „*concurș*” care constă în prezentarea unui proiect în fața unei comisii din care fac parte 3 judecători numiți de către Secția pentru judecători și un procuror numit de către Secția pentru procurori, iar ceilalți 14 procurori sunt selectați în urma unui „*concurș*” constând într-un interviu susținut în fața unei comisii din care face parte procurorul-șef al direcției și 3 judecători numiți de către Secția pentru judecători și un procuror numit de către Secția pentru procurori.

Se observă că numirea procurorilor, inclusiv în funcția de conducere a secției, este controlată total de către Secția pentru judecători. Dincolo de aspectele de neconstituționalitate, este evident că această reglementare are ca raționament faptul că majoritatea judecătorilor din Secția pentru judecători este favorabilă actualei puteri politice sau cel puțin demersului distrugerii sistemului judiciar.

5. Reorganizarea Inspecției Judiciare (punctele 43 – 52 și 65 – 89 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 317/2004)

Prin modificările aduse, Inspecția Judiciară se transformă, *de facto*, în echipa de suport tehnic a inspectorului-șef care capătă puteri absolute în cadrul inspecției. Astfel, acesta:

- a. Numește, dintre inspectorii judiciari, pe cei care vor ocupa funcțiile de conducere;
- b. Controlează absolut selecția inspectorilor judiciari;
- c. Conduce și controlează activitatea de inspecție și pe cea de cercetare disciplinară, impunând soluțiile în mod discreționar;
- d. Este ordonator principal de credite;
- e. Este singurul titular al acțiunii disciplinare.

Numirea inspectorului-șef se face de către Plenul CSM în urma unui „*concurș*” care constă în prezentarea unui proiect în fața unei comisii din care fac parte 3 judecători numiți de către Secția pentru judecători, un procuror numit de către Secția pentru procurori, unul dintre membrii reprezentanți ai *societății civile*, numit de către Plenul CSM și un psiholog, numit tot de către Plenul CSM, care va întocmi un raport consultativ.

Se observă că numirea inspectorului-șef este controlată total de către Secția pentru judecători, iar reprezentanții *societății civile* au fost numiți de către actuala putere politică. Dincolo de aspectele de neconstituționalitate, este evident că și această reglementare are ca raționament faptul că majoritatea judecătorilor din Secția pentru judecători este favorabilă actualei puteri politice sau cel puțin demersului distrugerii sistemului judiciar.

6. Menținerea factorului politic în numirea conducătorilor parchetelor superioare și instanței supreme (punctele 87, 88 și 90 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 303/2004)

Constituția prevede: „*Consiliul Superior al Magistraturii propune Președintelui României numirea în funcție a judecătorilor și a procurorilor, cu excepția celor stagiați, în condițiile legii.*”

Se menține un sistem vădit neconstituțional de numire a Președintelui și vicepreședinților Înaltei Curți de Casație și Justiție, întrucât propunerea de numire adresată Președintelui României, este făcută de către Secția pentru judecători și nu Plenul CSM.

De asemenea, se menține un sistem vădit neconstituțional de numire a Procurorului general al Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prim-adjunctul și adjunctul acestuia, procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție, adjuncții acestuia, procurorii șefi de secție ai acestor parchete, precum și procurorul șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism și adjuncții acestuia, care sunt numiți de către Președintele României, la propunerea Ministrului Justiției, cu avizul Secției pentru procurori a Consiliului Superior al Magistraturii.

Din nou observăm intenția factorului politic de a controla numirile în funcțiile de conducere, fie direct, în cazul procurorilor, fie prin intermediul majorității fidelizate din cadrul Secției pentru judecători, în cazul Președintelui și vicepreședinților Înaltei Curți de Casație și Justiție.

7. Întărirea rolului Ministrului Justiției și reglementarea unui mecanism legal prin care acesta poate influența cursul procesului penal. (punctul 38 din Legea pentru modificarea și completarea Legii nr. 304/2004)

Astfel, în concret, se creează posibilitatea ca Ministrul Justiției, care este, fie membru al unui partid politic, fie este susținut și pune în aplicare programul de guvernare al guvernului susținut în Parlament de unul sau mai multe partide politice, să „*exercite controlul asupra procurorilor*” și să dea îndrumări scrise cu privire la măsurile ce trebuie luate „*pentru prevenirea și combaterea eficientă a criminalității*”.

Se va ajunge, astfel, ca în situațiile în care urmărirea penală cu privire la pretinse fapte de corupție (și, dacă este cazul, judecarea unor cauze) ar viza membri ai partidului care susține guvernul sau care fac parte din guvernul al cărui membru este și Ministrul Justiției, procurorii să poată fi controlați de o persoană a cărei funcție depinde direct de persoanele cercetate de procuror. Or, este evident că un astfel de raport este de natură a înlătura independența de care procurorii ar avea nevoie pentru a soluționa cauze de acest fel.

În lipsa unei reglementări precise a limitelor puterii conferite Ministrului Justiției, norma în cauză poate fi interpretată de către acesta cu o marjă largă de apreciere a sferei actelor pe care le poate dispune în exercițiul autorității sale. Or, aprecierile pur subiective trebuie excluse din cadrul ipotezei normative analizate, dată fiind importanța funcției constituționale exercitată de Ministerul Public conform [art. 131 alin. \(1\) din Constituția României](#) (a se vedea, *mutatis mutandis* Decizia CCR nr. 553/2015).

De asemenea, aceeași imprecizie este de natură să creeze o puternică impresie că imparțialitatea procurorului, prevăzută de [art. 132 alin. \(2\) din Constituție](#), poate fi afectată de exercițiul „controlul asupra procurorilor”.

8. Modificarea dispozițiilor privind răspunderea patrimonială a magistraților pentru erorile judiciare comise cu rea-credință sau gravă neglijență

Dispozițiile relevante modificate prevăd următoarele:

a. „*Eroarea judiciară atrage răspunderea judecătorilor și procurorilor doar în ipoteza în care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență.*”

b. Există **eroare judiciară** atunci când, în îndeplinirea actului de justiție, se determină o desfășurare greșită a unei proceduri judiciare și prin aceasta se produce o vătămare a drepturilor ori intereselor legitime ale unei persoane.

c. Există **gravă neglijență** atunci când judecătorul sau procurorul, în exercitarea funcției, din culpă, nesocotește normele de drept material ori procesual, determinând o eroare judiciară.”

Constituția, la [art. 52 alin. 3 teza a II-a](#) prevede că: „Răspunderea statului este stabilită în condițiile legii și nu înlătură răspunderea magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau **gravă neglijență**.”

Termenul de *eroare judiciară* este total imprevizibil, vag, nefiind clar și precis care este obiectul reglementării. *Eroarea judiciară*, ca fundament al răspunderii magistraților, este definită ca *determinarea desfășurării greșite a unei proceduri judiciare*. Mai mult decât atât, magistratul poate fi obligat să răspundă inclusiv pentru fapte din culpa cea mai ușoară, sau chiar în lipsa culpei, ceea ce este excesiv, neconstituțional. Conceptul este străin sistemului de drept, în actele normative interne, în jurisprudență sau doctrină nu există vreo referire sau definire a ”*desfășurării greșite a unei proceduri judiciare*”, exprimare pur colocvială.

IV. Concluzii

1. Colapsul sistemului judiciar

Prin aceste modificări, corpul magistraților va fi deprofesionalizat, iar Institutul Național al Magistraturii va deveni principalul vector de deprofesionalizare.

Promovarea, prin eliminarea criteriilor obiective de competență profesională, va deveni un instrument de control, indirect, al soluțiilor pronunțate de către instanțele de control.

Corpul magistraților va fi redus cu cel puțin 25%, până în 2022.

Volumul de activitate va fi crescut în mod artificial, aceste măsuri coroborate cu reducerea masivă a corpului magistraților vor duce, în special pentru judecători, la dublarea sau chiar triplarea volumului de activitate.

Toate aceste efecte vor conduce, în final, la colapsul sistemului judiciar și la încetarea funcționării justiției ca serviciu public.

2. Influențarea și denaturarea actului de justiție

Instituirea unor mecanisme de control și presiune asupra magistraților, prin organisme controlate politic, direct sau indirect. Astfel, se vor putea exercita presiuni asupra magistraților, fie prin intermediul secției pentru cercetarea magistraților, fie prin intermediul Inspecției Judiciare, organisme controlate de către factorul politic prin intermediul membrilor fidelizați ai Secției pentru judecători a CSM.

Răspunderea patrimonială și disciplinară a magistraților va fi atrasă indiferent de existența, inexistența sau gravitatea culpei acestora.

Este reglementată pierderea independenței procurorului.

Controlul asupra procurorilor va putea fi exercitat de către factorul politic, prin intermediul

Procurorului General al României, procurorul-șef al Direcției Naționale Anticorupție sau procurorul-șef al Direcției de Investigare a Infracțiunilor de Criminalitate Organizată și Terorism, a căror numire o controlează Ministrul Justiției.

Ministrul Justiției, factor politic, va putea controla direct procurorii și le va putea da *îndrumări* cu privire la prevenire și combaterea eficientă a criminalității, implicându-se în activitatea de urmărire penală.

Aceste măsuri vor plasa sistemul judiciar într-o poziție de subordonare față de factorul politic, cu consecința pierderii caracterului de stat de drept și vor favoriza corupția la nivel înalt sau în sistemul judiciar.

Mai mult decât atât, organele judiciare, și în special parchetele, se vor transforma în instrumente de luptă politică, la dispoziția deținătorilor puterii politice, revenind la caracterul de organ represiv, corupt și nefuncțional.

Procuror [Bogdan Ciprian Pîrlog](#)
Parchetul de pe lângă Tribunalul București

* *mulțumim [Revistei Forumul Judecătorilor](#)*